

פרוטוקול מס' 107/ד'

מישיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ב', ט' בסיון תשט"ו - 5.5.55

ס.י.

הישיבה נפתחה בשעה 11.20.

- י. גורי - היו"ר
- ח. אריאב
- א.מ. גניחובסקי
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- ק. לוז
- ח. למדן
- ח. סטופ
- א. ציזלינג
- ז. שפר

נסח:

ש. בזק - מזכיר הוועדה

ד"ר לנדאו - משנה לממונה על הכנסות המדינה
 ד"ר ג. קיטרון - משנה ליועץ המשפטי של הממשלה
 מר זגגי - משרד האוצר
 מר א. הניג - היועץ המשפטי של משרד האוצר

מזמנים:

א) חוק לעידוד השקעות הון (גמר הצבעות)
 ב) חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים) תשט"ו-1955
 ג) חוק מלווה חובה (תיקון) תשט"ו - 1955

סדר-היום:

x x x x x

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

אני עובר להצבעות הנוספות של הצעות ציזלינג
 לחוק לעידוד השקעות הון. ישנה הצעה של חבר הכנסת ציזלינג לסעיף 4
 להוסיף סעיף קטן (ג) האומר: באזור ספר ובאזור פיתוח תשולם ארנונת
 רכוש לרשות המקומית מתקציב המדינה.

הצבעה: הצעת חבר הכנסת ציזלינג - לא בתקבלה.

בסעיף 13 מצטרף חבר הכנסת ציזלינג להצעתו
 של חבר הכנסת רובין.

היו"ר י. גורי:

מ.י.

בסעיף 17 מציע חבר הכנסת ציזלינג: אחרי המלים
"ששה חברים שיתמנו על-ידי הממשלה" יבואו המלים "ואשר יכללו - בין
השאר - את באי-כוח משרד החקלאות, משרד המסחר והתעשייה, משרד העבודה
ומשרד האוצר".

בסעיף 19 מציע חבר הכנסת ציזלינג להוסיף בסוף
הסעיף מלים אלו: "ובמקום לפני חסרם הממונים על ביצוע חוק זה" יבוא
לפני השר הממונה על ביצוע חוק זה".

הצבעה: הצעת חבר הכנסת ציזלינג לסעיף 19 - לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: בסוף פסקה (2) של סעיף 30 לחוק מציע חבר הכנסת
ציזלינג להוסיף מלים אלו: "מחצית חברים יהיו
נציגי הסתדרות העובדים העבריים ומחציתם נציגי איגודי היצרנים".

הצבעה: הצעת חבר הכנסת ציזלינג - לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: בסעיף 21 חבר הכנסת ציזלינג מציע למחוק את
הסעיף.

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: בסעיף 22 מצטרף חבר הכנסת ציזלינג להצעתו של
חבר הכנסת רובין.

חץ מזה מציע חבר הכנסת ציזלינג עוד תוספת.
לאחר פסקה (2) תיווסף פסקה זו: "(ג) נוסף על האמור לעיל תחולק
הסחורה שהובאה ולא שומשה כמאוסר, אלא אם ציווה השר אחרת".

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: חבר הכנסת ציזלינג מציע להוסיף סעיף נפרד:
"חובת דין וחשבון תלת חודשי על מהלך התקדמות
המפעל, ודו"ח חודשי - על השימוש בסחורה שהובאה".

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: לסעיף 24: חבר הכנסת ציזלינג מציע למחוק את
המלים "שר המסחר".

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: בסעיף 24, חבר הכנסת ציזלינג מציע להוסיף לאחר
פסקה (2) פסקה זו: "קביעת טפסים כלליים או
מיוחדים למסירת דין וחשבון".

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

היו"ר י. גורי: חבר הכנסת ציזלינג מציע למחוק את הסעיף על תחולה
אחורנית.

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

ס.י.

אנחנו עוברים לסעיף אחר: חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים) תשס"ו - 1955.

היו"ר י. גורי:

בקטר לחובת הרישום יש לחבר הכנסת ציזלינג הצעה. לסעיף 1 הוא מציע: אחרי המלים, תקנות ההגנה (כספים) 1941 יבואו המלים, בשינויים הניתנים בתוספת לחוק זה.

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

אחרי סעיף 2 מציע חבר הכנסת ציזלינג תוספת: אחרי תקנה 5 לתקנות ההגנה (כספים) תבוא תקנה זו:

היו"ר י. גורי:

5א. (א) שר האוצר יורה בצו, לא יאוחר מיום יב' באב תשס"ו (31 ביולי 1955), כי כל אדם שיש ברשותו זהב, פרט לכלי זהב, או שיש לו זכות מוחזקת או ראויה, לקבל זהב כאמור, ימציא לאדם שימונה לצורך תקנה זו על-ידי שר האוצר, דין וחשבון בפירוט בצורה ובמועד שייקבעו בצו.

(ב) הגיש אדם דין וחשבון כאמור והציע לשר האוצר לקנות ממנו את הזהב שלבכיו הוגש הדין וחשבון, כולו או מקצתו, יקנה שר האוצר את הזהב כאמור. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יתקין תקנות בהן יקבע את התמורה שתשולם למוכרו ואת ההקלות, ההנחות והפטורים בדבר השימוש באותה תמורה, כולה או מקצתה, שיינתבו לו, לתקנות אלה יהיה תוקף על אף האמור בכל חוק הדין בעניינים שלגבם ניתנים ההקלות, ההנחות והפטורים.

הצבעה: ההצעה לא נתקבלה.

אני מעמיד להצבעה את החוק כולו. קודם סעיף 1.

היו"ר י. גורי:

הצבעה: סעיף 1 - נתקבל.

היו"ר י. גורי: נצביע את סעיף 2 לחוק.

הצבעה: סעיף 2 - נתקבל.

חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים) תשס"ו - 1955 -

ב ת ס ב ל

ד"ר לנדאו: באחת הישיבות של ועדת הכספים דובר על בעיית המלווה העממי המיוחד שחלק ממנו הועבר למלווה בריבית.

אני רוצה להודיע שבסך הכל ביקשו זאת 22 איש, מתוכם רק 5 יהודים, היתר גויים. (ב) סכל אלפי החברות שקיימות בארץ, רק 15 חברות ביקשו את המלווה בריבית. בסך הכל הסכום שמהווה תעודות המלווה העממי לעומת 12.5 מיליון זה 75 אלף לירות.

היו"ר י. גורי: מציעים את ההחלטה הבאה, שהממשלה באישור ועדת הכספים תפדה לפני המועד את חלק המלווה שניתן בחובת מסים על שם אדם שאינו חייב מסים. עלינו להגיש החלטה זו לאישור ועדת הכספים של הכנסת.

ד"ר לנדאו: בתוך המלווה לשטרי כסף של 22 מיליון היו

1.1 מיליון לירות בעודפים מתחת ל-5 לירות ו-5 לירות גם כן. והיות ושם הוציאו תעודות מ-10 לירות ומעלה, אז נשארו תלושים אלה לשלם מסים. קורה שהרבה אנשים אינם חייבים מסים, כי אין להם רכוש או עסק. הממשלה החליטה להחזיר להם את הכסף במזומן, וזה טעון אישור ועדת הכספים. מתוך 1.1 מיליון לירות נפרו דרך

מ.י.

מסים 600 אלף לירות, 0.5 מיליון בשארן בידי אנשים. ישנם מאות אנשים שאינם חייבים מסים, האוצר רוצה להחזיר להם את הכסף, זה יכול להסתכם בכמה מאות אלפי לירות. האוצר ממליץ להסכים לזה, שכל איש שאינו חייב מסים יקבל חזרה את הכסף.

היו"ר י. גורי: אני מניח שאין התנגדות מצד הוועדה ואבי מעמיד זאת להצבעה.

הצבעה: ההצעה נתקבלה.

היו"ר י. גורי: אנחנו עוברים לחוק מלווה חובה (תיקון) תשט"ו - 1955. אני רוצה להזכיר לוועדה שהחלטנו; אף על פי שהממשלה אינה מכניסה עכשיו את התיקונים לחוק מלווה חובה, להמליץ בפני שר האוצר והממשלה שאותם התיקונים שאפשר להפעיל אותם במסגרת הסמכויות הנתונות בידי שר האוצר בלי לתקן את החוק - יופעלו לאלתר. כבר אמרתי שיש שתי דרכים לכן: א) פסיבית; ב) אקטיבית. אפשר בשב ואל תעשה לא לעשות דברים שיש בהם כדי להכביד, ולהמתין מכל מקום עד שהתיקונים האלה יועברו בכנסת - השלישית כמוכן. אולי יש דברים שאפשר להפעיל אותם בדרך של קום ועשה. אקרא את הסעיפים הצמודים לאותן הבעיות שהתעוררו בשעת הדיונים השונים באישור תקנה זו או אחרת, ואותם הסעיפים שנוכל להמליץ עליהם בפני שר האוצר - נרכז אותם ויכתב מכתב לשר האוצר.

ח. סטופ: בדיון על חוק זה התעוררה שאלה בקשר לסוג מסויים של מוסדות ציבוריים, ואמרנו שביחס אליהם יש לשנות את החוק.

ד"ר לנדאו: זה בכלל כאן. סעיף 1(1) בא לספק את הצעת ועדת הכספים לכלול את הבניינים החקלאיים אפילו אם אינם בכללים בתחומים חקלאיים.

היו"ר י. גורי: אני חושב שאין טעם לעסוק בזה.

ד"ר ג. קיטרון: התשובה לשאלה זו היא כללית לגבי כל סעיף וסעיף. אין אפשרות לבצע את כל התיקונים האלה באופן חוקי וטופי אלא על-ידי שינוי החוק. אבל קיים סעיף 48 שמתיר לסנהל המלווה, אם יש לו סיבות לכן, לדחות את הגביה. זאת אומרת האפשרות היחידה להימנע מצד אחד מתיקון החוק, ומצד שני להכשיר את הקרקע לתיקונים שיבואו בכנסת השלישית היא לגבי התיקונים האלה שהוועדה מחייבת אותם לבקש את מנהל המלווה להשתמש בסמכותו לעכב את הגביה או לתת דחיה, אבל לא לבצע את הגביה.

א. ציזלינג: אני חושב שאנחנו ניגשים לדיון בצורה לא נאותה. מוכרחים לסדר שהדבר יהיה בגבולות החוק ולא מתוך דיון בסעיפי חוק. ישנן שאלות שנתעוררו ואפשר להשיב עליהן בתחומי החוק גם בטרם נתקבל החוק. לפנינו צריך להיות מונח החומר הזה.

היו"ר י. גורי: אנחנו התכווננו לקרוא רק כמה סעיפים שהוכנסו בהם תיקונים. נשמע קודם כל ההסבר, ואחרי זה תוגש הצעה שיוגש חומר מרוכז שבלעדיו אי אפשר לדון. לפי שעה מוקדם להציע הצעה זו.

ח. אריאב: אני מביט על העניין הזה לא כעל הצעה מצד הממשלה או ד"ר לנדאו הסח הממשלה, אלא כמו שאילתה מכאן. אנחנו נתקלים בכמה קשיים וחומרות שאינם מתאימים למצב, אז אנחנו מעוררים את השאלה כאן. אחרי כן יגיד בא-כוח האוצר שבעניינים אלה אפשר להקל, ואז תתעורר שאלה פורמלית אם לעשות זאת בנוסח חוק מצוחד או בניסוח אדמיניסטרטיבי, שמנהל המלווה ישתמש בסמכותו.

מ.י.

הי"ד י. גורי:

כוונתי היתה שדענן בזכרונו את הבעיות, לאחר
מכן אנסח טיוטה של מכתב לשר האוצר בעקבות חילופי
הדעות שיושמעו היום בוועדה, ואביא אותו לאישור הוועדה. היא תדון במכתב
סעיף סעיף ותאשר או לא תאשר אותו. נשמע את דברי הפתיחה של ד"ר לנדאו,
יש גם איזו הצעה נוספת, ובוזה נטיים את הדיון היום.

ד"ר לנדאו:

הייתי מנסח את הדיון שהיה עד כה בצורה כזו: יש
רצון מצד האוצר לתת הקלות מסויימות בביצוע החוק.
אולם הן אינן יכולות להינתן אלא על-ידי חוק. היות והמלווה הולך ונגמר
והביצוע לא נגמר, אז האוצר רוצה שיהיה לי כיסוי של ועדת הכספים שהחליטה
בדברים מסויימים כך כדי שבכנסת הבאה זה יאושר, ובינתיים אני אפעל לפי
זה בידיעת ועדת הכספים. והיה אם הכנסת הבאה לא תאשר זאת, אז כל אחד
טהאזרחים שצריכים לקבל הקלות חותמים על מכתב שזה ניתן בהקלה בתנאי שזה
יאושר. הכיסוי מוכרח להיות מלא.

ד"ר ג. סיטרון:

אם לפי החוק הקיים מישהו חייב 10,000 לירות, לפי
ההצעה החדשה הוא חייב רק 8,000. את מועד התשלום
ל-2,000 הלירות האחרונות אתה יכול לדחות בתוקף ומסכות שלך.

ד"ר לנדאו:

אני מוכרח להיות מובטח, ואם הכנסת הבאה לא תאשר
זאת נבנה ממנו עוד.

סעיף 3. בארץ שלנו בעיית הנכסים קיימת הרבה
זמן, יש כל מיני עניינים מתקופת התורכים, יש עניין של האפוטרופוס, אלה
שלא נרשמו הבעלות היא של מישהו אחר. לכן ההצעה היא להעביר את הדברים
לבעלותם, זו הקלה גדולה שמאפשרת לבצע את המלווה.

בסעיף 4, אנחנו זוכרים את הבעיה כאשר דיברנו
בחוק מס הבולים. יש לי חוזה שהמקרקעין לא נמצא בידי איש, יותר מאוחר
באה הבעיה של עזבונו בסעיף 7. פה אין הוראות בחוק מתוך התנאים שעברנו
על זה, בקשר לעזבונו, זה לא בא להכביד, אלא להבהיר איך לנהוג.

בסעיף 8 יש דבר של הקלה. קורה שהאפוטרופוס
של קטנים מצדך את הרכוש של הקטנים אליו, ואם כן מקבלים על סמך הפרוגרסי-
ביות אחוז יותר גדול - זוהי הקלה.

בסעיף 9(2) יש הקלה בקשר לאגודות שיתופיות
חקלאיות, באותם המקומות שיש כמה אגודות. במושבים יש יותר מאגודה אחת.
אני טענתי שאגודה אחת יש לה חלוקה. אנחנו מציעים כאן שגם את אלה לחלק
לכל אחד ואחד מהמושבים.

בסעיף 13 הבעיה היא קשה, בעיה של חישוב הסחורות
בעיקר ספירט ומשק אחר חריפים שלפי הוראות החוק אנחנו צריכים לעשות חשבון
כזה: לוקחים את המחיר של 1953, מצרפים את המחיר ואת הבלו ב-1953, ויוצא
שזה פי שלושה. כאן הכנסנו הוראה שנחשב חצי מהבלו שהיה ב-1952, זוהי
כבר הקטנה בערך לדבע כמה שהיה. גם בזה איננו יכולים לעמוד. פה אני
מבקש את עזרת ועדת הכספים.

הסעיף החשוב ביותר בחוק הוא סעיף 18. שם מדובר
שניתנת למנהל המלווה סמכות לעשות פשרה בנוגע לכל מה שקשור במגדשים.
את ההערכה עושה השטאי ולא מנהל המלווה. מה שהוא מעריך צריך לשלם.
ענין זה הוא קשה, זו הקפאה כללית של המגדשים בגלל מסים. המחיר ירד
בינתיים והציבור אינו מבין מדוע ב-1953 ו-1954 הוא צריך לשלם כמו ב-1952.
זהו ענין קשה לביצוע. עד עכשיו לא הוצאנו עוד שום מגדש למכירה, עכשיו
אנחנו מוציאים. כאן הסכימה הממשלה לתת למנהל המלווה סמכות להקטין את
הסכום במבואי אם השמאות הראתה שב-3.4.53 הערך של המגדש היה יותר גדול
מאשר ב-1952. הדבר הזה הוא כללי פרט לערים הגדולות, ובעיקר בתל-אביב,
שם המחירים לא ירדו. כאשר הדבר הזה הובא בפני הממשלה, הצעת
לתת למנהל המלווה סמכות להקטין עד כדי 25% ולא יותר, והממשלה לא הסכימה.
אם ניתנת סמכות, היא לא צריכה להיות מותנית, כי יש מקרים שאי אפשר לעמוד

ס.י.

בזה, אז שוב יהיו ערעורים. הסידור הפנימי שלי עם המנהל הוא שלא ללכת אלא עד 25%, ואם יש מקרה מיוחד אז אני אחליט בעצמי. הדבר הזה הוא העיקרי, הוא יכול לחסוך לנו אלפים, ואני כבר התחלתי לנהוג לפי החלטה זו, ובזה אנחנו מקטינים את הערעורים.

בדרך כלל המלווה מבוצע כך שכל הערעורים על מגרשים. יש לנו ועדות ציבוריות גדולות בכל הארץ, זה עולה הרבה כסף, והשטאים להם צריך לשלם. החלטנו שמתוך 7.5 מיליון שאנחנו מקבלים מזה, מוטב שנפסיד 1.5, הממשלה קיבלה את העקרון הזה.

בקשר לסעיף 20, חלק ממנו שייך למה שהחלטתם, לכלול את עמידור בחוק, וב-20(2) אותו הדבר שוועדת הכספים רצתה שתהיה לה סמכות לפטור אותם בכסים שמביאים הכנסות.

בסעיף 22 יש הוראה שהממשלה הלכה הרבה יותר רחוק, בקשר לחברות הממשלתיות, שבמידה שהון של חברה ממשלתית יהיה יותר מחצי, היא זכאית לקבל את רוב ההכנסות, דינה כדין הממשלה, זאת אומרת פטור.

אלה הם הדברים שלדעתי אפשר לטפל בהם. יש עוד הקלות בסעיף 57 לאותם המשתכנים שההלואה בתקבלה מהגוף המשפטי, ואם כן הם לא יכולים ליהנות מהחלק של המשכנתא, אז סעיף 23 נותן את האפשרות.

א. הרצפלד:

בנוגע לסעיף 18. יש פה איזה הקלה, אבל היות ואני עוסק במגרשים, אני רוצה לומר שהפרשה הזאת היא מביישת, היא ביסודה רעה. וצריך לבוא שינוי יסודי. שום פשרה לא תעזור פה. אני יודע מקרה של איש אחד שיש לו כמה מגרשים ליד שער מנדל-באום והוא רעב ללחם, הוא פנה אלי ואמר שמבקשים ממנו 6,000 לירות. כנראה שהשטאי מעריך ברחוב אלחדיזי ובשער מנדלבאום אותו הדבר. לדעתי יש מקום לרביזיה יסודית איך אנחנו מעריכים, מה היסוד להערכה. ההערכה צריכה להיות כזו שאם אני לא יכול לשלם אז מוכרים את המגרש ומקבלים את המחיר של ההערכה, זה נקרא יסוד. אם ההערכה היא כזו שבמציאות היא ב-400% פחות, אז מה תעזור לי פשרה?

אם אתם מתכוונים להביא איזה חוק, הוא מוכרח להיות רציני. אנחנו נתקלנו בדפקט עצום, והוא מוכרח לקבל תיקון יסודי. אני חושב שהניסוח של פשרה אינו נותן כלום, ואני אומר שצריך לעשות רביזיה יסודית בנוגע להערכה.

ה. אריאב:

בתוספת להערתו של הרצפלד אני רוצה לומר משהו. אני יודע שהפרובלימה של מגרשים היא רצינית מאוד, ואיני יודע אם הסעיף פשרה יפתור את כל הבעיה.

אני רוצה לעודד שאלה אחרת, ישנם מגרשים שאמנם היתה פרצלציה והאיש רצה לבטל אותה, הוא הגיש בקשה, ובמשך השנים הוא מעבד את האדמה לאדמה חקלאית. לפי החוק זה נחשב כמגרש. אז אני שואל מה המצב אם מגרשים מעובדים באופן רצוף במשך כל כך הרבה שנים, לא לחשוב את זה כמגרשים אלא כאדמה חקלאית, מה מציעים בעניין זה?

ד"ר לנדאן:

סעיף 18.

ה. אריאב:

גאמר לא לכלול בסובח מגרש לצורך מס חלקות אדמה שמעובדות בחקלאות ובהשקאה לפחות ארבע שנים. אז למה דורשים בעד מגרש שבמשך שנים מעובר כבר כאדמה חקלאית?

א. ציזלינג:

אני חושב את הדיון הזה בצורה זו ללקוני. עוד לא היה לנו חוק כזה, שהיה צריך להיות מבוצע לפני שלוש שנים. עיכבו אותו הרבה זמן וקיבלו אותו לפני שנתיים. הגביה היתה צריכה להסתיים תוך שלוש שנים, הוא היה צריך להיות משקל כנגד לתשלומי חובה שהוטלו עמפית על כל מי שיש לו פרוטה. אז עכשיו ביקורתו נעשית ללא כל אספקט כללי, כי אם שוב מתוך לחץ אינטרסבטי של קבוצות קטנות של בעלי רכוש. אני מסכים לבקר את החוק כולו. ייתכן שיחברו אז שצריך להקל על בעלי מגרשים, אבל אז צריך לא רק להקל, כי אם להכניד על בעלי רכוש אחרים שההון שלהם שימש להם קרש קפיצה ליצירת רכוש ובתוך זה גם בכסים

מ.י.

אלה. זוהי גישה לא הוגנת כלפי הציבור. לא ברור אם החוק יתקבל. אני מעביר על כל סעיפי החוק ולגבי כל אחד מהם אתן עצה איך להחמיר ואם אפשר להחמיר במכסימום ואיפה להקל יותר מאשר כתוב פה.

כל דבר שקשור בפטרה בעניינים פיסקליים הוא מקור של שחיתות. אם עוזריו של ד"ר לנדאו אם אנשים בלתי הוגנים והוא נכשל בהם, אז הוא אומר להם תשתוו עד 25%. גישה כזאת לדיון בחוק של רכוש, לאחר כל כך הרבה שנים, שוועדת הכספים תקבל על עצמה המלצות ואפילו לא תהיה חייבת להניח אותן על שולחן הכנסת, שהיא תקבל את האחריות עליה בעד אדמיניסטרציה - אני אומר לכם אינני מבין מה זה. אני מצטרף לדיוק אם לא אציג שאלה נקשר לזה לסדר היום של הכנסת.

הי"ד י. גורין:

אני מבקר קשות את התיאור שאתה נתת לדיון הזה. אנחנו כבר מזמן ביקשנו את הממשלה שהיא תכין הצעה לתיקונים בחוק בעקבות הבעיות שנתקלנו בהן ושמצאנו לנכון להציע תיקונים בחוק. זה נמשך זמן רב. אפשר למתוח ביקורת על קצב עבודתה של הממשלה, אבל להפנות את החצים לוועדת הכספים - אין לזה יסוד. נתברר שהממשלה מכניסה הצעת חוק לכנסת בעקבות המלצות הוועדה. הבעיות שנתקלו בהן הן קשות, והנוסח הקיים פגע קשות באנשים. אחר כך נתברר שהחוק לא טוב לכנסת, לא אנחנו החלטנו על כך, והחוק הזה ערוך בעקבות ההמלצות שלנו.

החוק הזה נתאשר על-מנת לבצע אותו במסך שלוש שנים, ובכך אינני חושב שהביקורת שלך כלפי ועדת הכספים היא מוצדקת.

פ. לרון:

בחוק מוגדר שמגורש הוא חלקת קרקע שאין עליה לא בנין ולא מטעים ושאושרה כחלקת בנין בתכנית פרצלציה. זאת אומרת מגורש שכבר נכנס לפרצלציה, אך למעט חלקת קרקע שחלקה אינו פחות משני דונם משבתחילת ..... תוצרת חקלאית ועיבדה אותה כך.

ד"ר לנדאו:

לידיעת ציזלינג: חוק זה לא נכשל בדיוק כפי שאתה אומרת. אינני יודע עוד חוק שכל כך הרבה חוסר הוכן בקשר אליו והוא מתאים.

להערתו של הצפולד - סעיף 18 מוכרח לפתור את הבעיה. הצענו לממשלה שתגדיר את המלה מגורש אחרת והיא לא הסכימה. באפריל 1954 הצענו לממשלה את הצעת התיקון לחוק, וזה נמשך עד היום, הוציאו דברים והכניסו דברים.

ביסוס שני שאני רוצה להביא להרצפולד - אין זה מס. זה סודר אוניקטיבי איך לקבל הלוואה מהממשלה. אין זה ענין של בזל שפוחדים מה תהייה התוצאות. במקרה זה סעיף 18 פותר את הענין. אם נסייג את זה מחדש, זה יעורר שוב את כל בעיית המלווה.

א. הרצפולד:

אם אתה יודע שלאיש יש רכוש מסויים ואתה בא לגבות מסו, אתה לא ניגש למגורש או לבית, אלא אתה לוקח מהבית.

ד"ר לנדאו:

מכירת נכסי דלא ניידא לצורך תשלום זה ענין קשה. לנו אסור לנגוע ברכוש דלא ניידא.

א. הרצפולד:

עוד בעיה: אם אתה בא לגבות ממגורש, בבקשה אל תלך לדיון, לא למיטה ולא לשום דבר אחר, רק למגורש. אולי יהיה כתוב בחוק שהגביה יכולה להיות רק מאותו אוניקסט שעליו אתה מטיל את החובה.

ד"ר לנדאו:

המחוקק שלנו דאג מאד לבעיה זו, והוא הלך יותר רחוק. הוא אמר: אם יש לתשלום חוב צורך למכור נכס, אין לך רשות למכור את הנכס שאתה רוצה, אלא מה שהוא ניתן לך.

יכול להיות עוד מצב, יש לאדם 5 מגרשים, על כל אחד הוא חייב 200 לירות, אז מוכרים אחד אחד, לא תהיה ברירה אחרת. אנחנו לא רוצים לנגוע ברכוש זה כי זה מסוכן, אבל כשאינן ברירה אנחנו עושים זאת.

א. הרצפלד: עוד דבר: יש שני מיני דברים בארץ, ורקו ושטאות. מה היסוד של ורקו ומה היסוד של שטאות, מדוע היסוד של ורקו הוא אחר מזה של השטאות. כוונתי להגיד שיש בזה שדירות.

ד"ר לנחא: לורקו יש בסיס האומר הערכת המגרש לפי הכנסתו האבנטיאלית לו היו משכירים אותו או מחכירים אותו. החוק הזה אומר: ערך של המגרש כשיימכר מרצון. במדינה מתוקנת לא יכולות להיות שתי הערכות.

א. הרצפלד: אינני מבין איך החוק הזה יכול להגן על האזרח.

הי"ר י. גורדי: אני שותף לדעתו של הרצפלד שאם אתה תובע מאדם מלווה מוכסי דלא גיידא, אז כשאתה עומד אתו בדין הוא לא משלם לך. מוטב שתאיים עליו במכירת נכסי דלא גיידא ותמכור מאשר תמכור לו את הקרקעין. אני מבין שמבחינת החוק אתה רשאי למכור מה שיותר נוח לך, אבל מסתבר שאם העבין הזה צמוד לנכס מסויים, הוא לא משלם לך, כל העבין הזה של מכירת קרקעין יוצר אופירה קשה מאשר מכירת נכס.

אני אכין את סיוטת המכתב לשר האוצר, היא תקיף את כל הבעיות, בקרא סעיף 7 ונאשר אותו.

אני חוזר לסעיף 7, הסתייגות של חבר הכנסת ציזלינג בחוק לעידוד השקאות הון.

סעיף 7

מתיישב במושב, קיבוץ או קבוצה וכל חקלאי במשק עצמי, לא יהיה חייב לשלם מס על הכנסתו שמקורה בהשקעה שנעשתה במשק תוך חמש שנים מהשנה שבה הענף החקלאי שבו נעשתה ההשקעה החל נושא פרי.

הי"ר י. גורדי: אני מעמיד את ההצעה להצבעה.

הצבעה: הסתייגותו של חבר הכנסת ציזלינג לסעיף 7 - לא נתקבלה.

הי"ר י. גורדי: גבי נועל בזה את הישיבה.

הישיבה נסתיימה בשעה 13.15.